

เปิดแฟ้มลับชกฟอก“จิว”

ความฉ้อฉลทางเศรษฐกิจ
(3)

(อ่านหน้า 11)

เปิดแฟ้มลับชกฟอก'จิว' ความฉ้อฉลทางเศรษฐกิจ (3)

ต่อจากหน้า 1

วันนี้เป็นวันแรกที่กองการเมืองจับตามองว่า พรรคฝ่ายค้านจะจับ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีซึ่งพิศกลางสภาแล้วข้ามทะเลออกไปเป็นจีนๆ สมรภาคุษหรือไม

อย่างไรก็ตาม จากการติดตามข้อมูลของพรรคประชาธิปไตย ซึ่งเป็นหัวพอกในการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ นอกจากจะนำข้อมูลของคนแวดล้อมนายกรัฐมนตรีแสวงหาผลประโยชน์จากโครงการต่างๆ หรือชักหัวคิวแล้ว

ความล้มเหลวในการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลเป็นประเด็นหลักที่จะถูกหยิบยกขึ้นมาถล่มอย่างหนัก เพราะมีรูปแบบอย่างชัดเจน ทำให้ประเทศไทยต้องขอความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ จนเสียเอกราชทางเศรษฐกิจ

ผู้ที่จะเป็นมือพิฆาตในเรื่องนี้หนีไม่พ้น นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ส.ส.กทม. อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง, นายศุภชัย พานิชภักดิ์ ส.ส.กทม. อดีตรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ

ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นมีมากมายหลายประการ แต่ที่ร้ายแรงมีอยู่ 3 เรื่องคือ

หนึ่ง ความไร้ประสิทธิภาพในการกำกับตรวจสอบและแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินจนทำให้ต้องปิดสถาบันการเงิน 58 แห่ง ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอย่างรุนแรง เพราะสินเชื่อของสถาบันการเงินเหล่านี้มีมูลค่าถึง 1 ล้านล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นสินเชื่อที่มีปัญหาประมาณ 200,000-300,000 ล้านบาท แต่การปิดสถาบันการเงินทั้ง 58 แห่ง ทำให้สินทรัพย์

ที่ตีประมาณ 700,000-800,000 ล้านบาท มีปัญหาไปด้วย

ยังการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน 58 แห่งยิ่งช้า จะทำให้สินทรัพย์ที่ดีเหล่านี้กลายเป็นสินทรัพย์ที่เสีย

นอกจากนั้น ในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินเหล่านี้ยังมีการเลือกปฏิบัติ

นายธารินทร์มีข้อมูลอย่างพร้อมมูลว่า ในการประกาศซื้อสถาบันการเงิน 10 แห่ง เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2540 นั้น มีสถาบันการเงินบางแห่งที่รัฐมนตรีบางคนเคยเป็นผู้บริหาร ไม่ถูกประกาศด้วย ทั้งๆ ที่สถาบันการเงินแห่งนั้นมีสินเชื่อจัดชั้นสูงกว่า 20% ในเดือนกุมภาพันธ์ 2540

การพร้าผลาญเงินจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินกว่า 430,000 ล้านบาทเพื่ออุ้มสถาบันการเงินเหล่านี้ ยังอาจเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและระเบียบขั้นตอน และยังมีนักการเมืองบางคนบีบบังคับให้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยปล่อยเงินอุ้มสถาบันการเงินบางแห่งอีกด้วย

พรรคประชาธิปัตย์ยังมีข้อมูลว่า นักการเมืองคนสำคัญของพรรคความหวังใหม่ บางคนดวยโอกาสการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน 58 แห่งด้วยการไปรีดเงินจากผู้บริหารสถาบันการเงิน 8 แห่งๆ ละ 200 ล้านบาท เพื่อให้หลุดจากพันธนาคาร

สอง การให้ทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศกว่า 23,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 800,000 ล้านบาทไปปกป้องค่าเงินบาท โดยมีการปกปิดตัวเลขมาโดยตลอดด้วยการซื้อดอลลาร์จากรธนาคารพาณิชย์ในประเทศมาโปะไว้ในทุนสำรองเงินตราเหมือนทุนสำรองของประเทศมีทำเดิมทั้งที่ได้เกิดความเสียหายขึ้นแล้ว จนทำให้มีผู้เคราะห์ว่าพฤติกรรมเช่นนี้คล้ายคลึงกับ นิก ลิสัน

ที่ทำความเสียหายให้กับธนาคารแบริงส์ ของอังกฤษมาก่อนหน้านี้

เมื่อตัวเลขเหล่านี้ถูกเปิดเผยออกมาความเงื่อนไขของไอเอ็มเอฟ แม้แต่ นายวิโรจน์ งามางกูร รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจเองถึงกับผงะ

การพร้าผลาญเงินกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศนั้น เกิดขึ้นในสมัย นายอานวย วีระวรรณ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และนายเริงชัย มระกานนท์ เป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

ดังนั้น มีแนวโน้มว่า พล.อ.ชวลิตจะโยนบาปในเรื่องนี้ให้กับบุคคลทั้งสอง โดยอ้างว่า บุคคลทั้งสองไม่ได้รายงานเรื่องนี้ให้ทราบ

อย่างไรก็ตาม การใช้เงินกองทุนเพื่อการฟื้นฟู 230,000 ล้านบาทเพื่ออุ้มสถาบันการเงิน 42 แห่งเกิดขึ้นสมัยนายทอง พิทยะ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งนายทองอ้างว่าไม่รู้ในเรื่องนี้ ขณะที่นายเริงชัยยืนยันว่า รายงานให้ทราบตลอด

เรื่องที่สาม การบริหารงบประมาณที่รัฐบาลคือแบ่งไม่ยอมตัดงบประมาณลง แต่ในที่สุดก็ไม่สามารถเก็บภาษีได้เข้าเป้า ต้องตัดงบประมาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า

นอกจากมือเศรษฐกิจทั้งสองคนแล้ว ผู้ที่จะลงมือพิฆาตรัฐบาล พล.อ.ชวลิตอีกคนอย่างคาดเดาคือ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ส.ส.สุราษฎร์ธานี ที่เข้าธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การจนกระทรวงการคลังต้องเข้ายึดมาแล้ว

งานนี้มีข่าวว่า นายสุเทพได้ข้อมูลว่ามีบริษัทรัฐมนตรีคนหนึ่งรวยจากการเก็งกำไรค่าเงิน โดยการมีชื่อคอลลาร์สหรัฐคนไว้ก่อนประกาศนโยบายค่าเงินลอยตัวเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคมที่ผ่านมา

ถ้าหากข้อมูลเหล่านี้มีอยู่จริงและถูกนำมาเปิดเผยจะทำให้บัลลังก์ของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงแน่